

Prețul unui exemplar 20 fileri.

<p>Zis a Iisus: Eu sunt Calea Adeverul și Viața</p>	<h1>Buna Vestire</h1> <p>pentru toți</p>	<p>Un Dumnezeu, o credință o jubire, o speranță.</p>
---	--	--

Nr. 1

IANUARIE 1919

Anul II.

<p>Apare: În fiecare lună odată Abonamentul se trimite la Administrația</p>	<p>Redacția și Administrația: Buna Vestire, Nagydisznod 547 Conto la casa de păstrare postale ung. Nr. 23644</p>	<p>Abonamentul: Pe un an cor. 2:50 Pe jumătate an C1:30 Înserate după înțelegere</p>
--	--	---

Iisus Christos același este eri și astăzi și în veci.

Evrei XIII. 8.

Mărește o, sufletet! pe regele mării
Și laudă'l pe Dânsul, când îngerii îl slăvesc.
Venii cu toți! Harpa și naiu să sune;
Cântec de laudă să dea!

Pe Domnul care cu 'nțelepciune conduce tot,
Care pe tine pe aripi de vultur sigur te-a'dus;
Te-a mântuit, de păcat te-a curățit,
Cu îndurare te-a primit.

Mărește pe Domnul care tea binecuvântat,
Și din cer iubirea lui peste tine-a revărsat.
Gândește-te, cât pentru tine face,
Cât pentru tine a jertfit!

1919

Cătră Cititori!

Pentru a doua oară ne este dat să începem un nou an în publicarea modestei noastre reviste. Cu inima plină de mulțămire cătră bunul nostru Tată ceresc, pășim înainte, nădăjduind că harul Său ne va însoți în vii-

tor după cum ne-a ajutat în trecut. Mulțămită acestui ajutor al Său, am putut 'ntru câteva să răspândim buna sămânță a Evangheliei cu spor și cu binecuvântare. Rugăciunea noastră astăzi este să fim împuterniciți și mai

mult, că cuvântul Domnului să rămâne cu tărie în toate colțurile țării și să răsară spre mărirea Dumnezeescului Semănător.

Vremurile sunt destul de grele. Neghina sub forma necredinței, a imoralității, a viciului, a ideilor subversive și a se seamănă cu prisosință. Trebuie ca oamenii de ordine, de bine și de credință să se *uneasca* pentru munca cea rodnică împrăștiind în toate părțile mântuitoarele cuvinte ale *Bunei Vestire*.

De aceea, onor. cititori, mulțumindu-vă pentru binevoitorul concurs, cu care ne-ați îmbărbătat în luptele anului trecut. Vă atragem atenția încă odată asupra micii noastre reviste religioase, al cărui scop îl știți și care își va urma drumul în aceleași condițiuni. *Redacția.*

BCU Cluj / Central University of Cluj

Condițiunile D-nului Iisus pentru succesiunea lui.

De preot E. M.

(Urmare din No. 6. 1918.)

III.

Trei treburi mari

să-ți iei atunci în seamă, când ai voința și când să crească viața din nauntru, ca o plantă mică și gingașă. Și aceste trei treburi mari se numesc: *Cuvântul lui Dumnezeu, Rugăciune, Comunitate.*

1. Cuvântul lui Dumnezeu

ne manifesta sf. voia lui Dumnezeu. Noi nici nu putem ști ori ce vre Dumnezeu dela noi, dacă nu cetim cuvântul Lui. Pentru aceea au mulți oameni puțină, ori

chiar nici o cunoștință de treburi dumnezeiești, pentru aceea și își fac închipuire falsă despre Dumnezeu, împărăția cerului și vecinicie, pentru-că nu cunosc Biblia, sf. scriptură. Vrei să știi, cei voia lui Dumnezeu cătră noi și ce are Dumnezeu pentru noi? atunci iești silit să citești biblia.

O bibliă ai acasă! Dacă n'ai, atunci fugi și ți iei una dintr'o librărie. Pentru puțină plată poți să ai o biblie întreagă. Neapărat ei lipsă, să ai o biblie, în care să poți face semneturi, care o ai în odaie, unde să citești de dimineață și seară, care o ai la tine, când călătorești ori când mergi la adunare.

Asta ei acelaș foarte practică, să-ți iei biblie la adunare, unde să citește și să predică cuvântul lui Dumnezeu. Când să citește ceva cu ochii, ce să audă cu urechile, cu mult mai bine să primește și rămâne. Când să subtrage un cuvânt ori să face o semnătură la margină, acela rămâne un câștig dintr'o oră, unde s'a citit biblie sau s'a predicat din ea.

Când ai o biblie atunci să și citești în ea! Și deși: citește obicei și în context: Mulți cunosc numai câteva cuvinte ori versuri din biblie; dar biblia însuși nu o cunosc. Dar multe cuvinte primesc alt sens când să citesc în context.

Cărți de lume despre multe feluri ai cetit în context! Așa trebuie să o faci și cu biblia. Incepe numai în noul testament*) la evang. după Mateiu și citește

*) Noul testament să poate comanda la adresa: »Buna Vestire«, Ciznădie 547. Prețul cor. 2— franco, Bani să pot trimete și în timbre ori cu mandat de poștă.

toată ziua o jumătate cap ori un cap întreg, așa cum ai timp. Dar înainte de ce citești să și îți împreuni mâinile peste biblie și roagăte cătră Dumnezeu, El să te lumineze cu duhul sfânt, prin care să poți pricepe cuvântul și să ascuți, ce fie, chiar fie vre să spui. Ști tu, biblia iese cuvântul lui Dumnezeu și Dumnezeu iese mai cu minte ca noi. Și atuncia nu-i de mirat, dacă nu pricepi, toate, ce citești. Dacă citești ori-ce carte de un profesor de chemie ori de fizică, nu o înțelegi, aceste sunt de omeni scrise. Dar aica să vorbește despre cuvântul lui Dumnezeu, pe care nu-l putem apuca cu mîntea noastră mică.

Pentru aceia ei de sigur lipsă, să te rogi înainte ce începi să citești, atuncia arată și spune Domnul prin duh sfânt, de ce ai lipsă și ce trebuie să știi. Și dacă rămâne bundeva, un vers neprecept și întunecat, atuncia să nu te faci rătăcit. Astfel de cuvinte lasă atuncia de o parte. De cât mai mult citești în biblia cu atâta mai mult să face preceptă și clară și în tine. Și dacă vii după un timp iaraș la așa un cuvânt care a fost întunecat — întru aceea s'a făcut luminos și clar și o poți înțelege de tot.

O, chiar aceasta ei prețios, delicios, când ni să deschide un cuvânt după altu si să face lămurit. Atuncia să înțelege cuvântul psalmistului: »Veselescumă de cuvântul teu, ca cel ce găsește pradă mare.«

Când ai citit în biblie, atuncia să te rogi iara peste ea — și dute și trăiește precum acea îți arată prin viață și faptele, pe cari fi le-a spus cuvântul lui Dumnezeu. Nu aceia sunt veseli

și ferciți, cari citesc și aud cuvântul, fără cei, cari sunt făcători de bine.

Ei foarte practică a grava în memorie un cuvânt mai ales din curmeiu acela, care l'ai cetit, și să gândești asupra cuvântului aceasta ziua întreagă. Nui uita de asta!

Asta este cea dintâiu din cele trei treburi mari, cuvântul lui Dumnezeu; trebuie să-l citești întruna, în continuu și cu rugăciunea. Atuncia găsești aliment pentru sufletul tău, atuncia faci cunoștință cu »pânea vieji«!

(va urma.)

Făjărnicia.

Intr'o zi Tarul Alexandru călătorea cu trăsura în sudul Rusiei. La un conac Impăratul se dădu jos și cel dintâi lucru ce văzu pe polița ferestrei fu o Biblie deschisă.

— Ce? citești cuvântul lui Dumnezeu? întrebă Maiestatea pe postașul, care se înclina adânc înaintea sa.

— Da, Sire!

— Și până unde ai ajuns cu citirea?

— Până la Sf. Evanghelie după Luca, Sire.

Pe când postașul se ducea afară, ca să pună în bună rânduială trásurile Maiestății Sale, Tarul scoase din portofolul său un bilet de bancă de 100 ruble (peste 300 de lei) și'l strecură în paginile bibliei, la locul unde e capitoul 4 din Epistola către Efeseni: »...de aceea lepădând de la voi minciuna, etc.«

Apoi, ceasul plecării sosind, Impăratul mângăia și îndemnă pe umilul funcționar, cu niște cu-

vinte frumoase să continue citirea și se sui iar în trăsură.

Câteva luni mai în urmă. Țarul trecu iarăși pe același drum și se opri tot la aceeași stație. Aceeași Biblie se mai vedea încă pe polița ferestrei iar poștașul avu aceeași purtare plină de respect.

— Ei bine! zise Monarhul, unde ești cu citirile Sfintei Scripturi?

— Sire, la al zecelea capitol din apocalips.

Apropiându-se atunci de fe-reastră, Țarul Alexandru apucă Sfânta carte, o deschise și scoțând afară din foile sale, biletul, care nu fusese găsit, ocără aspru pe fațarnic: »Vezi, mincinosule! ce ai fi găsit, dacă înadevăr ai fi citit Sf. Evanghelie, și ce de comori mari!...«

Și nenorocitul auzi o dojană în toată regula, al cărei text în versetul mai sus citat și subliniat cu hârtia de o sută de ruble.

Iși poate ori-cine închipui că poștașul s'a vindecat pentru mult timp de urâta boală a fățarniciei.

Biblia mea.

O caracteristică a stilului biblic este prietenie și familiaritatea lui. Glasul său părintesc ne câștigă încrederea și respiră iubire. Sf. Scriptură tratează o mulțime de lucruri și totuși este personală și intimă, severă și fără compromitate maiestooasă și puternică, dar mai presus de toate plină de învățături. Descoperindu-ne puterea și știința lui Dumnezeu, făcându-ne să înțelegem că nimenea nu este puternic ca El. Biblia ne vörpește în acelaș timp cu încredere, ne explică căile Sale, mo-

tivele Sale, ne face să luăm parte la legătura Sa cu fiul Său: ne cere să ne bucurăm de manifestările Sale viitoare privind gloria și bunătatea Sa. »Eu citesc Biblia« acesta e răspunsul obișnuit al Creștinului, arătând că în aceea carte D-zeu îi vorbește lui personal, ca la un copil al său, că el găsește în acea carte anunțul special pe care D-zeu bine voiește să i-l dea pentru nevoile sale, pentru starea sa individuală. Noi simțim citind Biblia acel sentiment de proprietate pe care copilul îl simte când i s'a adresat personal o scrisoare, o scrisoare unde este vorba de lucrul său, de fcurile sale: aceasta scrisoare este »a lui«. După A. Saphir.

Din amintirile unui vechiu Soldat — General George de V.

Cum s'a făcut toate nouă.

Deci dacă ese cineva în Christos, este faptură nouă: cele vechi au trecut, iată toate s'au făcut nouă. II Corint. 5, 17.

Casa băutorului să potrivește cu o ziua înegrită în iarnă pe câmp gol; soarele iubirii și bucurii s'a perdut — cum să arată pe toate timpurile Când vine sloată peste câmp, așa să arată, că cum numai este nădejde, să înfloriască încă flori, aci. Dar ascultă odată cuvintele unei femei al unui băutor, cum s'a făcut la ea primăvară. Ea a povestit aceste la predicatorul sf. evanghelie:

»Când ași predicat Dvoastră în P... , nespūs nenorocoasă am fost, așa, că am fost silită cu

copii mei să dorm pe pae goale și nici nu am avut ce să le dau de mâncare la micii mei. Bărbatul meu a eșit din temniță într-o așa o situațiune, că s'a putut asămăna mai mult la dracu decât la un om. Când a întrat în odaie a privit o învitate într'o foie cu numele Dtaie. Iel își zise în sine: omul acesta trebuie să fie acela cu care am lucrat eu laolalta, vreu să merg și sa'l ascult! Dvoastră ați avut text de predicațiune: Invățătorul iese aci și te dhiamă. Ev. Ioan 11, 28, Cuvintele aceste a aprins inima bărbatului meu în adunarea aceasta.

În seara acea am șezut tremurând în bucătărie mea. Cum a venit acasă, puțină lumină a fost încă în sfeșnic. Mă întrebă pe mine: »Unde sunt copiii?« Eu îi răspund: »O mers la odih-nă« adăi încoace. Clă zis el. Un copil de fiță, care l'am ținut în brață, l'am pus jos, și am mers sus la ceilalți copii. Eu m'am plecat la dorminzii mei și m'am rugat de Domnul, să-i păzească; atuncia i-am sculat și am mers cu ei în jos. M'a surprins când am văzut că îl ia pe cel mai mare în brață l'a sărutat și zise: »Iubitul meu, Domnul l'a cinstit fie în sara aceasta un tată!« După aceia a luat pe toți copii și li-a arătat asemenea iubire. Eu am stat și am crezut că visez. Atuncia am simșit, cum mi-a cuprins barbatul meu grumazul meu, m'a sărutat și mi-a zis: »Iubită soția mea: Domnul Iisus și-o cinstit în asta seară barbatul din nou!«

Ce fel de schimbare minunată s'a făcut cu băutorul ăsta! Ce n'a putut face cuvintele și lăcrămile soției, pedeapsa politiei și temniței — a putut Dumne-

zeu face așa o schimbare prin *puterea duhului sfânt*, care prin cuvântul lui Dumnezeu a adus raza de iubire și adevăr dumnezeesc în inima băutorului.

Oameni cei mai mulți nu știu nimic de puterea, de mila misterioasă alui Dumnezeu. Iel este, care desteaptă tragerea după pace în inimă, dovedește conștiința despre datoria și împreuna veste despre Iisus, de mântuitorul păcătoșilor prin cuvinte despre milă. Când sărbătorește lumea rusaliile, nu știi ceva mai bun, decât numai a face petrecere de primăvară din ea. Tu dar, ști tu, ce-a voit Domnul Iisus, când a zis: »Vântul suflă, unde voiește, și vântul lui l'auzi, dar nu știu de unde vine și de unde se duce; astfel este ori cine care e născut din duh sfânt«. Ioan 3, 8. Când se face amintire despre datorie păcatelor și povara conștiinții, te duce dorul, să dai greutatea aceasta de tine, dacă ei posibil — *duhul sfânt* iese, care vre să destepte în tine dorința după pace; Iisus liniștește. Dacă sințesti în inima ta o poftă după alt noroc, de acela, care l' ai căutat până acum în plăceri lumești și în serviciul păcatelor, când îți vine întrebarea, or va afla o pace adevărată, mângăere vecinică și bucurie, care nu să poate strica — ei *duhul sfânt*, care ei la lucru, să te dhiame la mântuitorul, pentru ca să te faci liber și fericit. Strigă după numele Iisus, că în iel este toată mântuirea și plină vindecare pentru viață și conștiința ta. Minunat trage duhul sfânt o inimă cătră Iisus și o biruește, chiar dacă ei departe de Dumnezeu.

»In'tro dupăamiază am cercetat

în Neuyork în a calea 14 la un muzeum, ne zice un prietin: »Aici ieste între alte și un schelet cu înscripție: Acesta e un schelet al unui vagabont, găsit pe calea țării«. O voce mi-a zis mie: »Pavel, asta e partea ta, dacă nu te întorci despre calea păcatelor și nu te pocăești cătră mântuitorul tău.«

Câteva săptămni după cercetarea mea în muzeul acela am văzut la o fereastă mare câteva uniforme. Am stat un timp aici de odată vine un dom cătră mine, vorbește și a pofit o con-vorbire cu mine, îmi zise mie: »Eu v'am privit un răstimp și văd, că sunteți nenorocos. Mi se pare, că ați avut și zile mai bune«. Adevăr a fost asta tot și să pare că domnul aceasta a știut viața mea întregă; dar am fost prea fălos, de cât să-i spui. Atuncia a început despre mama mea a vorbi și zise, de bună seamă să roagă acasă pentru mine. Asta mia rupt fala mea. Eu nu mi-am putut opri lăcrămile — și acolo în curte sub poartă am căzut în genunchi și am strigat cătră domnul după mântuire — și lanțurile a căzut de pre mine. O viață nouă a început. Scumpul mântuitor, care m'a liberat de greutatea păcatelor mele, mi-a luat și pofa mea groaznică după alcohol. Viața mi s'a făcut iară cu valoare, că am în Domnul meu, Iisus un pretin adevărat bun, și a rămas și vreu să rămână pre-tinul meu, până când mă chiamă, să fiu pe veci la Iel.

Cauți pace? In Iisus singur o poți găsi. «Veniiți acum, să ne judecăm, zice Iehova: de vor fi păcatele voastre roșii ca cărămida, face-se-vor albe ca omătul. Și de vor fi roșii ca

stacojul, vor ajunge albe ca lâna. De veți voi și me veți asculta, veți mânca bunățățile pământului vostru.» Isaia 1, 18, 19. «Veniiți la Iisus, cari sunteți încă de parte! Ce avere dulce și fericită avem în Iel! Iel e bun!»

Omul care a pățit și mărturisit aceste ieste astăzi un martor al sf. evanghelii în China. Vocea aceea, care cu așa o putere mare l'a chemat la pocăință, a fost duhul sfânt. El s'a născut din nou, când a deschis inima cătră milă. S'a făcut primăvară — gheața inimei și lanțul păcatului sa rupt — iel a găsit fericire adevărată, s'a făcut proprietatea lui Iisus.

Acum istoria vieței tale, iubite cetitorule, nu o cunosc, dar Dumnezeu o cunoaște. Multe sărbători ai sărbătorit dar permite-mi să te întreb: *Ai avut tu o astfel de învoire a vieței tale?*

Câteva exemple despre credință.

«Cine crede în mine nu crede în mine ci în cel care m'a trimes pe mine.» Ioan 2, 49.

1. Să crezi cum au crezut: Noe, Abram, Sara, Moise, Raab...
Ebrei 11.
2. Să crezi cum a crezut Nicodem vorbind cu Christos...
Ioan 3.
3. Să crezi cum a crezut bolnavul din Bethesda care era de 38 ani bolnav... Ioan 5, 9.
4. Să crezi cum a crezut orbul din naștere când s'a întâlnit cu Iisus la Silcam... Ioan 9, 6.
5. Să crezi cum a crezut ucenicii la mormântul lui Lazar...
Ioan 11.

6. Să crezi cum a crezut locuitorii din Iope la învierea Tahitei... Fapte apost. 9'

Și să fiu aflat întrânsul, nu având îndreptățire mea cea din lege, ce pe cea prin credință în Christos, îndreptățirea de la Dumnezeu pe temeiul credinței. Filipeni 3, 9

Despre pocăință.

Necesitatea pocăinței. Adevăr, adevăr zic fie, dacă cineva nu va fi fost născut de sus, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu. — Adevăr, adevăr zic fie: dacă cineva nu va fost născut din apă și spirit, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu. — Dară n'au ascultat, nici au plecat urechea lor, în cât să nu tămăduieze altor zei. — Iar de vei înștiința pe cel neleguit, și el nu se va întoarce de la neleguirea sa și de la calea sa neleguită, el muri-va în fără-de-legea sa; dară tu 'ți vei scăpa sufletul. — Adevăr zic vouă, dacă nu vă veți întoarce și să fiți ca copiii, nu veți intra în împărăția cerului.

Inceputul pocăinței. Nimeni nu poate veni la mine, dacă nu'l trage Tatăl, care m'a trimis, și eu îl voi învia în ziua de apoi. — Și le voi da inimă, ca să mă cunoască, că eu sunt Iehova; și ei nu vor fi popor, și eu le voi fi Dumnezeu; căci se vor întoarce către mine din toată inima lor. — Trasuiam cu funii de oamenie și cu legături de iubire; și fostu-le-am ca cei ce ridică jugul de pe grumaz; și pus-am nutrețul înaintea lor. — Pentru voi Dumnezeu înviind pe sluga sa Iisus l'a trimis mai întâiu ca să vă binecuvinteze, în-

torcându-vă fie care de la răutățile voastre.

Naștere nouă. Deci dacă este cineva în Christos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s'au făcut nouă. — În timpurile acele vor numi Ierusalimul: Tronul lui Iehova și toate popoarele se vor aduna către dânsul, la numele lui Iehova, la Ierusalim; și nu vor mai urma învărtoșirei inimei lor celei rele. O altă pildă le vorbi: împărăția ceriurilor este asemenea unui aluat, pe care luându-l o femeie l'a ascuns în trei măsurii de făină până ce s'a dospit tot. — Dar eu m'am rugat pentru tine ca să nu înceteze credința ta; și tu, când te vei fi întors întărește pe frații tăi.

Datorința pe alții ai pocăi. Voi sunteți sarea pământului; iar dacă sarea își va fi pierdut puterea, prin ce va dobândi iarăș puterea ei sărătoare? Pentru nimic nu mai are tărie fără numai aruncată fiind afară să fie călcată de oameni. Voi sunteți lumina lumii. Nu să poate ascunde cetatea așezată d'asupra muntelui. Nici oamenii nu aprind lumină și o pun sub obroc, ci în sfeșnic și luminează tuturor celor cari sunt în casă. Așa să lumieze lumina voastră înaintea oamenilor, pentru ca să văză faptele voastre care sunt în ceriuri.

Plata pentru pocăința altora. Și înțelepții vor străluci ca strălucirea boltei cerești, și cei-ce au întors pre mulți la dreptate ca stelele în etern și perpetu. — Frații mei dacă cineva între voi se va fi rătăcit de la adevăr și cineva va fi întors, să stie că cel care a întors pe păcătos din rătăcirea căii lui, va scăpa sufletul lui din moarte, și va

acoperi o mulțime de păcate.

Cum se câștigă pe alții? Și văzând ei îndrăsneala lui Pătru și Ioan și după-ce înțelesesă că sunt oameni fără carte și din lumea de jos, se mirau și cunoșteau că ei erau împreună cu Iisus. — Căci noi nu putem să nu vorbim cele ce am văzut și auzit. Iar dâșii după-ce i-am mai amenințat, le deteră drumul, neaflând nimic cum să-i pedep-

siască din pricina poporului, fiind că toți măreau pe Dumnezeu pentru cea-ce se făcuse. — Și se duse și începu a vesti în Decapole câte i-a făcut Iisus, și toți se mirau. — Iar aceia eșind predicară petutindenea, lucrând Domnul împreună cu dâșii întărind cuvântul prin semnele ce urmau.

Cercetări Biblice

Insemnătatea și valoarea Bibliei.

Cuvântul lui Dumnezeu este pentru noi, oamenii:

1). **O spadă**, care pătrunde:

»Viu este **Cuvântul lui Dumnezeu** și lucrător și mai tăetor decât ori-ce spadă cu două tăișuri și pătrunzând până desparte suflet și spirit., și judecător al gândirilor și al gândurilor inimei.» (Ebrei 4. 12).

2). **Un foc**, — care curătă:

»Au nu este ca **un foc Cuvântul meu**, zice Domnul?« (Ieremia 23, 29).

3). **Un ciocan**, — care sărâamă:

»Au nu este ca **un ciocan Cuvântul meu**, zice Domnul?« (Ieremia 21, 29),

4). **O lampă**, — care luminează:

»**Lampă** piciorului meu este **Cuvântul tău** și lumină cărării mele.« (Psalm, 119, 105).

5). **O ploaie**, care înrodește:

»Precum se pogoară **ploaia** și omătul din cer și nu se re'ntoarce, ci adapă pământul, și'l face să rodeasă și să odrăsească, ca să dea sămânță celui ce seamănă și pâine celui ce mănâncă: așa va fi **Cuvântul meu**, care ese din gura mea, nu se va înfoarce la mine deșert, ci va împlini toate câte am voit.« (Ișai 55, 10—11).

6). **O sămânță**, — care dă o viață nouă:

»Născuți fiind iarăși nu din **sămânță** peritoare, ci neperitoare, prin **al lui Dumnezeu Cuvânt** viu și stătător în veci«. (I-a Ef. Petru 1. 23).

7). **O pâine**, — care hrănește:

»Nu numai cu **pâine** va trăi omul, ci cu ori-ce **Cuvânt** ce va eși din gura **lui Dumnezeu**.« (Matei 4. 4).